

31290

Csillag István

Versek

Hasonfekve

XB 180490

FIGYELMEZTETÉS.

Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, kihágást követ el és egy hónapig terjedhető elzárással büntetendő, aki közgyűjteményben őrzött kéziratot, könyvet vagy más tárgyat eltulajdonítás szándéka nélkül, de a kikölcsönzés tekintetében meghatározott szabályok megszegésével elvisz vagy a szabályszerűen kikölcsönzött kéziratot, könyvet vagy más tárgyat a kikölcsönzésre megszabott határidő letelte után felhívás ellenére sem szolgáltatja vissza. (1929:XL. t.-c. 46. §.)

Hasonfekve

Csillag István

új versei a költő rajzaival

A címlap

S. Szőnyi Lajos

linoleummetszete

SZTE Egyetemi Könyvtár

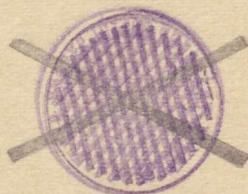

J000953798

E könyvből 150 számozott példány készült.
Nyomatott a Délmagyarország rt. nyomdájában.
Szegeden, 1934-ben

Ez a könyv a 48 számot viseli,

31290

K é p e k

Hajnal

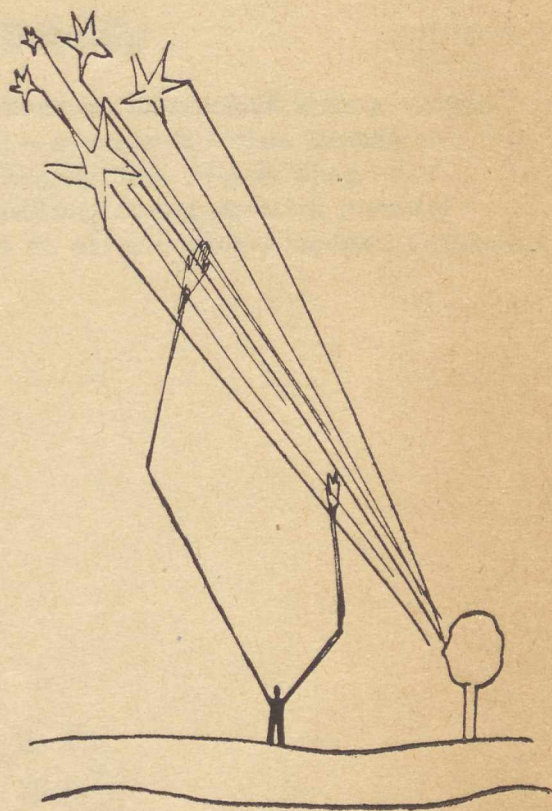
Felhangolom a csillagok ezüst sugarait.

Zeng az éjszaka.

A világ még bóbiskol,
de a földek alatt már nyújtózkodik
és nemsokára ásitva felébred

a

termés...

Délelőtt

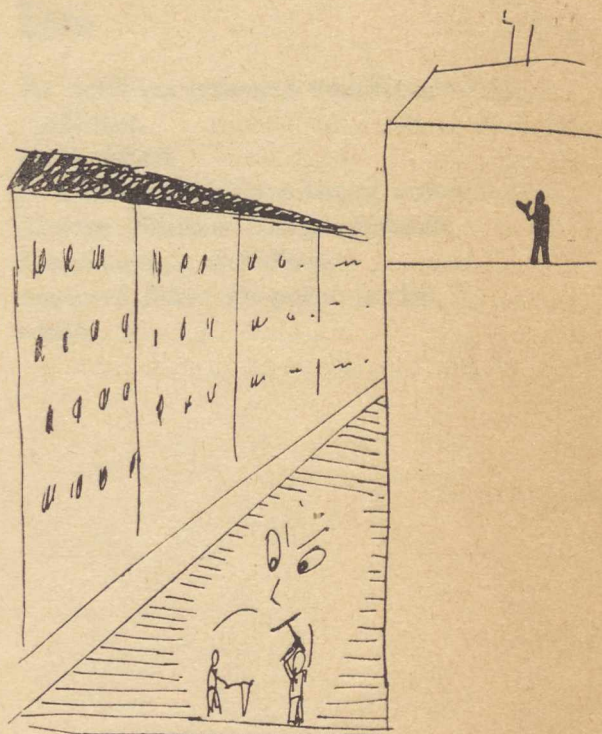
Szeretőm kortyonként issza a tavaszt,
s a napsugarak húrjain hárfázik.
Kergetőztünk. Megáll, liheg,
pajkosan kacag egyszerű prímben,
s én nevetve virágot tépdesek fogaimmal.

Délután

Lángolt a sárgahajú délután.
Kőtörők kínozták az utakat.
Egy kromatikus skálát játszott a szemközi
rádió.

Valami úgy nyomorgatott belülről,
Eszembejutottak zeneakadémiai éveim:
Beethoven, pofonok, dor-skálák.
Éreztem, hogy kell valamit tennem, különben
Hát megettem a másnapi dinnyeadagomat.

Este

Az autóbusz gonoszul megdörögteti az
ablakot,
majd csönd.
A szemközti lakásban lámpa virított ki.
Messze villamos csöng idétlenül.
Konyhában a cselédlány
egyszerű fehér virágokat énekel,
vasal.

Éjjel

Ruhám ájultan fekszik a széken.
Kikapcsolom elhasznált napomat a lámpával
együtt.

Elgondolom, futnak körbe napjaim,
a morajló tömegben fel-lerohanok én is,
pedig valahol egy házban asszony ül,
fehér ruhában.

Bizonyosan.

Nézi a tenger görgő fodrait és
vár valakit,

Virágot szokott tűzni a hajába és
hajnalban énekel.

9 vers

Ma,
március elején,
mikor a munkahelyemre mentem,
a börönddel találkoztam.

Sárga
narancs
piros

mosoly volt rajta:

HOTEL SENAT ROME

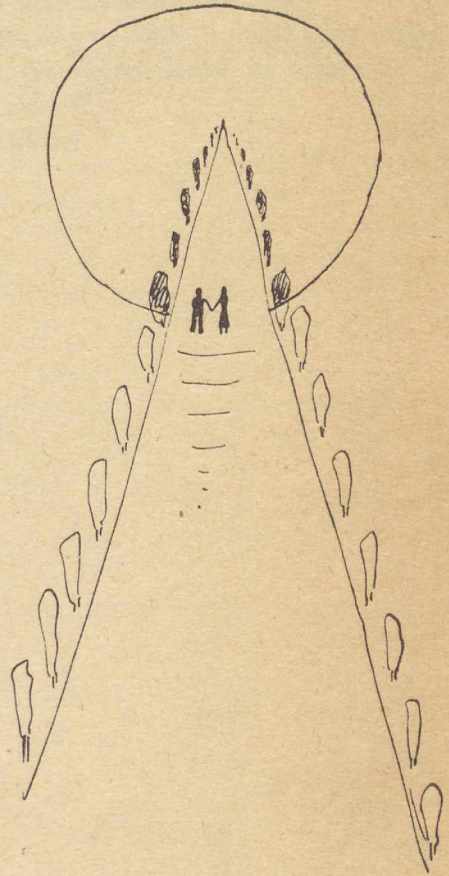
PALACE DU PANTHEON

Felémelygett bennem valami.

A zaj megfordult maga körül és szétesett,
a fényreklámok körben loholtak,
mozik előtt röhögött a nép.
Kikötőharang hullámszórt felém :
PARTENZA A GENOVA
A bárókban zene szólt,
nők kacagtak tarkán :
UN EXPRESSO
nyelvüket nem értettem,
valami nagyot szerettem volna tenni,
hogy fölfigyeljenek rám.

Nápoly:

Ideges lány a kedvesem.
Halálról beszél a strandon is.
Nem tudja, hogy miért szép a holdvilágos út.
Nem tudja, hogy mit szeretek az őszi
alkonyon.
Mindig messzire néz.
Egysze egyik órán az iskolában
felugrott a padból és
sétálni kezdett, miközben mormolta, hogy:
nem bírom tovább!
Senki sem tudta, mit nem bír.
Ő sem.
Ekkor kimaradt az iskolából s
most semmit sem csinál.
Párisba szeretne menni.
Szeretem őt,
nagyon
s ha esténként forró kezét fogom és sétálunk
a nyirkos hold alatt,
érezem,
hogy meghal nemsokára.

Falusi ház előtt asszony ül,
odább csámcsog az ökör, a mező égig szalad.
Szeretném, ha enyém lenne az asszony,
aki a ház előtt ül,
ennyi az egész.

Tél volt, táncoltak rózsaszín ablakok mögött,
én roszszagú voltam, mint a fájdalom.
Bandukoltom össze-vissza,
felülről le, alúlról föl.
Elhatároztam, hogy öngyilkos leszek.
Nekidültem egy falnak
és magassági rekordot csináltam.

Furcsa este volt, nagyon,
A hold rákönyökölt a kéményre és vigyorgott.
Már álomba duruzsoltam magamat, mikor
valami eszembejutott,
átszóltam.

Holnap benézünk a nyomdába,
aztán színházba megyünk.

Te mit szólsz, Brenta megint orosz ingbe jár?
Hirtelen felriadtam,
felültem az ágyban, körülnéztem.

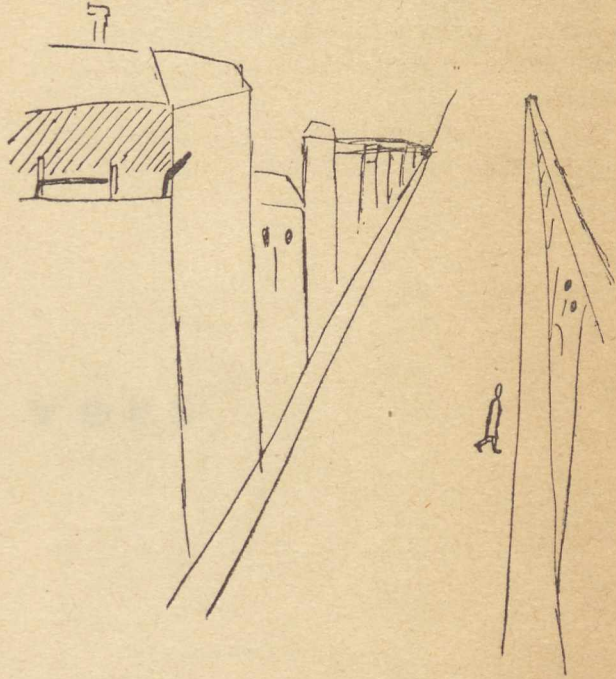
Senki.

Miért is lett volna, hisz Anna rég meghalt.
Amint mondtam, furcsa este volt nagyon.
A hold rákönyökölt a kéményre s úgy
vigyorgott.

Egyszerűen, szeretlek!
Szép vagy? Lehet.
Nekem tetszel.
Loccsan a hang és csendülnek a fények.
Néha este van, néha meg reggel
és van úgy, hogy azt hiszem: élek,
de ez nagy ritkaság.
Jövök, megyek,
sokszor bambán nézem a holdat
és költőnek érzem magam.
Nem szeretek egyedül járni, sötétben félek.
Szeretném megfogni a kezedet,
hogy ezentul így járjunk kedvesem.
És így járunk ezentúl!
Ha kedvünk szottyan
és pénzünk ha van,
hetenként egyszer mehetünk moziba is.

Régóta várom a kedvest, aki elrendezi
a dolgokat,
kifésüli a kócos gondokat
és a vázába fehér virágot tesz.
Kinyitja az ablakot és
bekiált a csattogó fény, melyben megoldja
majd ruháit,
hogy a poshadt órák helyett
megajándékozzon a tiszta pillanattal.

Az este kemény, hűvös húsú volt.
Kikönyököltem a piszkos ablakpárkányra.
Egy hangtalan dal kocogott bennem,
valami ilyesmi: élet, plussz, világűr, végtelen.
Vonat zakatlot a földek között,
ismeretlen hangszerekből hangok szaladtak
a fákon át,
hol gubbasztó madarak kotyogtak félálomban.
Nő szaladt át a holdfényes uccán, nő.

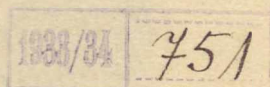

1 vers

Keresek, kutatok hiába.
Elhasznált napjaim csordogálnak.
Egyszer mindent megunok majd,
felkapok a hideg csillagokra
és kikötőmunkásnak megyek Kalkuttába.

Tartalom

- 6 Hajnal
- 7 Rajz
- 5 Képek**
- 9 Délelőtt
- 10 Délután
- 11 Rajz
- 13 Este
- 14 Éjjel
- 15 9 vers**
- 16 Ma
- 17 A zaj megfordult maga körül és szétesett
- 18 Ideges lány a kedvesem
- 19 Rajz
- 21 Falusi ház előtt asszony ül
- 22 Tél volt, táncoltak rózsaszínű ablakok mögött
- 23 Furcsa este vol, nagyon
- 24 Egyszerűen, szeretlek !
- 25 Régóta várom a kedvest, aki elrendezi a dolgokat
- 26 Az este kemény, hűvös húsú volt
- 27 Rajz
- 29 1 vers**
- 30 Keresek, kutatok hiába
- 31 Tartalom

XB 180490

Csillag István könyvei:

MINDEN MINDEGY
(Versek. Szeged, 1932)

HASONFEKVE
(Versek. Szeged, 1934.)

ELŐKÉSZÜLETBEN:
LAZADÓK
(Regény)

